

Varia

Jacob Geel en Coenraad Jacob Temminck

In de bijdrage 'Coenraad Jacob Temminck (1778-1858): Een biografische schets' van Alexis Raat (*De Negentiende Eeuw* 2 (1978), nr. 2, pp. 89-104) wordt melding gemaakt van het buiten *Wildlust* te Lisse, waar Temminck een groot deel van het jaar verblijf hield (p. 100). Hij werd daar o.a. bezocht door de Leidse classicus, bibliothecaris en hoogleraar Jacob Geel, hetgeen blijken moge uit een brief van Geel aan prof. J. Bake, geciteerd in M.J. Hamaker, *Jacob Geel (1789-1862) naar zijn brieven en geschriften geschetst* (diss. Leiden, Leiden 1907, pp. 191-192). Van dit schrijven wordt helaas noch de datering, noch de vindplaats vermeld, maar uit de context valt op te maken dat de brief geschreven moet zijn in de zomer van 1839. De passage luidt: "Van middag neem ik een paard en rijd erop naar Wildlust, om thee te drinken bij Temminck". [De volgende dag wordt deze brief voortgezet, en dan deelt Geel zijn belevenissen mede] "ik had van het rijden nog niet veel verlerd, en ik had met ongehoorzaamheden van mijn knol te doen, die zóo lang lui op stal gestaan had, dat hij poogde zijn eigen heer en meester te wezen, totdat ik het hem anders beëddide, volgens algemeene denkbeelden van opvoeding. Temminck en vrouw vond ik om 5 $\frac{1}{2}$ aan hun dessert, dat heel goed was, en waaraan ik goed meêdeed, want ik had om 2 ure zeer sober gegeten, volgens de regelen der equitatie. Toen hebben wij gewandeld, en thee gedronken en ik ben vertrokken met mooijen maneschijn. - Allemaal heel interessant! Och man, als g ij het wilt lezen, m ij n tijd is niet te goed om het te schrijven." Dit fragment maakt duidelijk dat Temminck zijn vrienden niet alleen in natuurhistorische kringen zocht. Daarnaast wordt men nog eens aan Geel's kwaliteiten als briefschrijver herinnerd; het is jammer dat er nog geen inventarisatie bestaat van alle in Nederlandse bibliotheken en archieven aanwezige brieven van zijn hand. Laat staan een bevredigende editie van deze om méêr dan één reden belangwekkende correspondentie.

Peter van Zonneveld